

Tijdens de maand november bidden wij voor



Alle zielen

die in Christus ontslapen zijn.

Hun leven is veranderd, niet beëindigd.

Monstrans

**NIEUWS UIT DE
HEMELSTRAAT**

FSSPX in de BENELUX

BELGIË

1 Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
email: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 7.30

Hoogmis 10.00

Weekdagen

Ma, Di, Wo, Za 7.30

Do, Vr 18.30

Rozenhoedje 18.00 dagelijks

Aanbidding Do 14.30 - 18.30

2 Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
email: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.00

3 Brussel Christus-Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 18.30

Weekdagen

Gelezen H. Mis 7.15

Donderdag 8.25

4 Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
email: bruxelles.stjoseph@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 8.00

Hoogmis 10.00

Weekdagen

Gelezen H. Mis 18.00

5 Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Zaterdag 10.00

6 Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.00

Weekdagen

Gelezen H. Mis 8.00

7 Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 46 00 13

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 9.30

NEDERLAND

8 Gerwen Priorij St.-Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen - Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Ma, Di, Do 18.30

Wo, Vr 7.15

Za 8.30

9 Leiden Kapel Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Vr 19.00

Za 9.00

10 Utrecht Sint-Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS
Utrecht

Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Vr 19.00

Za 11.00

11 Kerkrade (Duitstalig) Kerk St.-Maria-ter-Engelen

Pannesheiderstraat 71, 6462 EB
Bleijerheide/Kerkrade

Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 9.30

De erediensten worden verzorgd door de
priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295, D-45356 Essen

Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

LUXEMBURG

12 Luxemburg Kapel Saint-Hubert

3316 Bergem
Tel. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tel. : +32 2 550 00 20

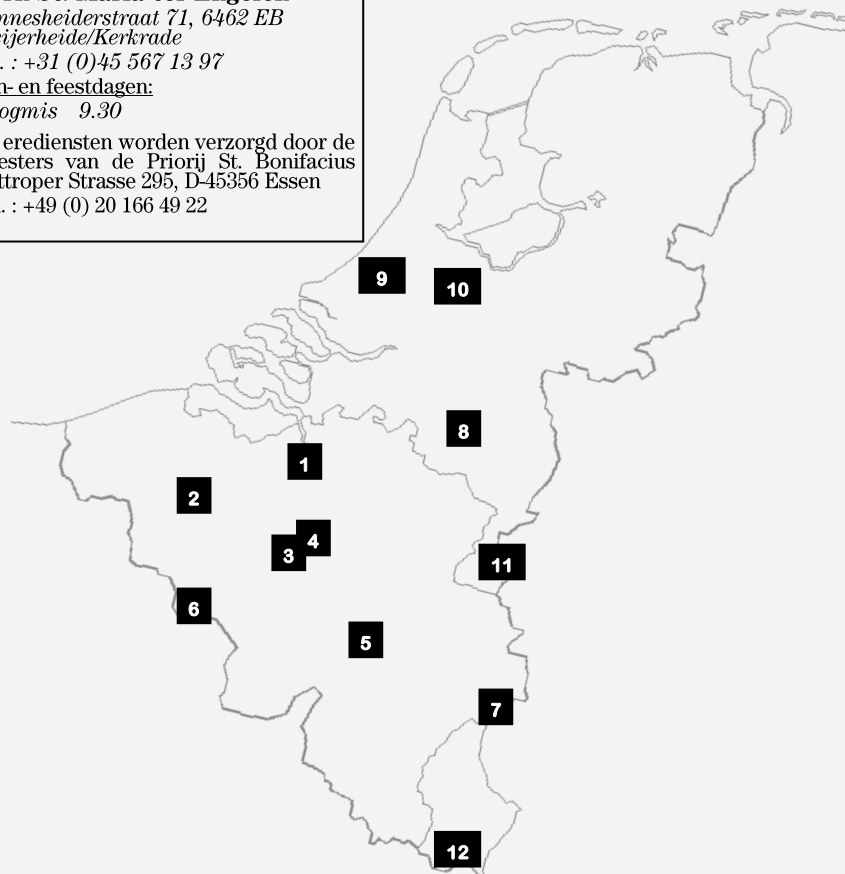
Zon- en feestdagen:

Hoogmis 17.30

Monstrans is het mededelingenblad van de Priesterbroederschap Sint-Pius X, van de Priorij van het Allerheiligste Sacrament, Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever:
E.H. Joseph Verlinden, Prior.

De 'Monstrans' wordt u thuis opgestuurd, indien u het ons laat weten.



Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen

IBAN : BE84 4062 0609 1159 – BIC : KREDBEBB

Beste vrienden en weldoeners,

Op één november hebben wij alle heiligen gevierd. De heiligen hebben het licht gevonden en nu genieten ze van het licht. Het licht van God. Dat is de zegerierende Kerk.

Met Allerzielen en tijdens de maand november bidden wij voor de zielen van de overledenen. Wij vragen dat ze het Licht vinden, wij vragen dat ze de eeuwige rust krijgen. “Heer, geef hen de eeuwige rust”.

De dood is wel een droevig onderwerp en geeft verdriet. Maar geen verdriet zoals de wereld dat kent, zoals de heidenen dat kennen. “Broeders, wij willen u niet in onwetendheid laten over hen die ontslapen zijn, opdat gij niet treurt als de anderen, die geen hoop meer bezitten” (I Tess. 13). Ziehier de woorden van Sint-Paulus.

Als gelovigen hebben wij de hoop en daarom bidden wij voor onze overledenen. Wij hebben het geloof dat de hemel bestaat en daarom hopen wij het eeuwig geluk te vinden.

De liturgie van de overledenen is door de rust gekarakteriseerd. Wij vragen de rust, het gregoriaans is vol van rust. Wij smeken de hemel. Wij bidden.

Wij zingen het “Dies irae” ook, de “dag van de wraak”, omdat de dag des oordeels een dag van glorie en een dag van veroordeling zal zijn. Maar wees niet bedroefd, zoals de anderen die geen hoop hebben.

Wij hebben de hoop en zoveel middelen om ons op een zalige dood voor te bereiden en zelfs om voor de zielen van de overledenen te bidden. Lees maar het artikel over de aflaten om beter te begrijpen wat een aflaat is en hoe u het kan gebruiken!

God geeft dikwijls aan ons antwoorden die wij niet verwachten. In de negende eeuw, schreef een monnik, Rabanus Maurus, de hymne voor de vespers van het feest van Allerheiligen waarin wij aan de heiligen vragen dat het trouweloze volk zich ver van de christelijke landen verwijderd. Dit trouweloze volk was het volk van de Noormannen, ongelovige mensen die het keizerrijk van Karel de Grote afbraken. De schitterende bekering van de Noormannen was het antwoord van de heiligen ... Wat een antwoord!

De genade geeft de rust, de godsdienst brengt de vrede.

Dat is de geest van de Kerk. Charles de Foucauld had een aanroeping: “Mijn God, maak dat alle zielen naar de hemel gaan”. Dat is de grootte van het geloof, de grootte van de hoop die de dwaasheid van het heidendom aan de kaak stelt.

En het heidendom komt terug. Tijdens de recente Amazone-Synode zijn wij getuigen van afschuwelijke vertoningen geweest. De verering van de Pachamamabeeldjes was objectief gezien een afgoderij. En onze Algemeen Overste, Don Pagliarani, vraagt ons om op zaterdag 9/11 boete te doen. Alle priesters van de Priesterbroederschap Sint-Pius X zullen ook een eerherstellende H. Mis opdragen. Jullie kunnen zijn brief in deze Monstrans lezen.

En toch, en toch ... “de poorten der hel zullen de Kerk niet overweldigen” (Mat. 16, 18). En dat was ook het bericht van onze Algemeen Overste voor zijn eerste bezoek aan België en Nederland. Hij kwam voor de 40 jaar aanwezigheid van de FSSPX in België en het was de gelegenheid voor alle priesters van het district om elkaar weer te zien.

De Overste heeft de verschillende priorijen bezocht en onze mooie kerken gezien. In 40 jaar, zoveel genaden! En wij groeien nog. Zelfs als de crisis in de Kerk heel zwaar is. Het is in onze handen om de families samen te brengen om meer over God te leren. God heeft zijn plannen. Laten wij niet ontmoedigd raken. Zoals met het onderwerp van de dood, van de maand van november.

De dood is zeker heftig, onbekend en vreeswekkend, maar wij christenen hebben de beloften van het eeuwige leven. Christus heeft de dood geheiligd. Laten wij daarom niet bedroefd zijn, zoals de anderen die geen hoop hebben. De godsdienst heeft rust op aarde gebracht en vraagt de rust in de hemel. Wij hebben de hoop en wij moeten onze hoop ontwikkelen. Kom naar de school van Maria, kom op “retraite” voor één dag op 16/11 om het voorbeeld van Onze-Lieve-Vrouw te mediteren. Zij geeft ons hoop en vergeet ons niet. Zij is de Moeder van de Armen, zoals in Banneux gezegd.

Wij hebben een plicht van dankbaarheid en van vroomheid tegenover onze overleden familieleden, tegenover onze overleden weldoeners. Laten wij de eeuwige rust voor hen vragen en voor alle zielen.

Wij hebben een hoop die alleen de gelovigen hebben. Als de dood ons soms bang maakt, herinneren wij ons de woorden van de Heilige Theresia van het Kind Jezus: “Het zal niet de dood zijn die mij komt halen, het zal God zijn”!

Dat de zielen van de overleden gelovigen door Gods barmhartigheid in vrede rusten. Amen.

Het korte verhaal van mijn lange levensweg

Mgr. Marcel Lefebvre

Stichter van de Priesterbroederschap Sint-Pius X



Dit is het derde deel van het boek “Het korte verhaal van mijn lange levensweg”. Dit zal systematisch gepubliceerd worden in de volgende nummers van de Monstrans.

Hoofdstuk 2

Naar het priesterschap

Ik verbleef zes jaar in Rome (en nog één jaar militaire dienst). De eerste drie jaren (1923-1924, 1924-1925, 1925-1926) had ik Pater Le Floch als directeur. Ik was blij dat we hetzelfde onderwijs kregen als bij de Jezuïeten aan de Gregoriaanse Universiteit in Rome.

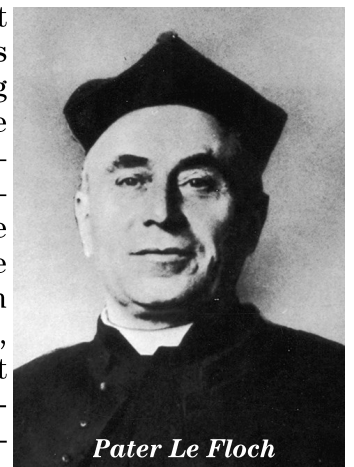
In de jaren 1926-1927 was ik in militaire dienst en daarmee had ik het geluk, bij manier van spreken, dat ik de monsterlijke operatie waardoor de goede Pater Le Floch afgezet werd als directeur van het Franse seminarie, niet hoefde mee te maken. Ik vernam dit door briefwisseling met mijn confraters en toen ik terugkwam uit mijn militaire dienst in november 1927 om het seminarie te hervatten, vertelden ze mij meer in detail over de manier waarop ze Pater Le Floch buiten gegooid hadden. Men zou het zelfs geëlimineerd kunnen noemen. En waarom? Omdat de vrijmetselaars die toen al in de Franse regering zaten en alle liberalen die hen omringden, meenden dat de priesters door Pater Le Floch voor de Waarheid gevormd, die de strijd aangingen tegen de dwaalleren, tegen het kwade, tegen Satan, bisschoppen zouden worden. Bijna alle bisschoppen ter wereld hebben in Rome gestudeerd. Nu is dat ook nog zo, maar het was nog meer in die tijd. Ze meenden dat van de tweehonderdtwintig seminaristen, waarvan er misschien honderdtachtig priester zouden worden en naar Frankrijk terugkeren, een aantal later tot bisschop benoemd zou worden. En dat is trouwens echt gebeurd: veel van mijn confraters zijn in Frankrijk bisschop geworden, veel, veel. Helaas hadden velen van hen niet de moed om het Geloof en de leerstellingen geleerd in het Franse seminarie vast te houden. De sfeer van de wereld, de wereldse omgeving, het liberale milieu waarin men over het alge-

meen leeft, dat alles zorgt voor een langzame, maar zekere vergiftiging.

Men heeft me dus verteld hoe het gebeurd is. Afgevaardigden van de regering zijn naar Rome gekomen en zeiden: *“We willen Pater Le Floch niet meer aan het hoofd van het Franse Seminarie. Het is een gevaarlijke man, het is een ...”* Oh, weet u wat voor termen ze gebruikten: *“integrist, fascist, ultramontaan”* en wat weet ik allemaal, het is gemakkelijk om onvriendelijke termen te vinden om iemand zwart te maken. *“Pater Le Floch is van de ‘Action Française’, hij is een leerling van Maurras, Pater Le Floch is dit of dat ...”*

Paus Pius XI was een bijzonder intelligent en verstandig man, ook diepgelovig en heeft prachtige encyclieken geschreven, maar hij stelde zich helaas in de praktijk van zijn pauselijk regentschap zwak op, erg zwak, en was eerder geneigd zich een weinig aan te sluiten bij deze wereld. Hij heeft niet alleen Pater Le Floch afgezet, maar ook Kardinaal Billot, die een uitmuntende leraar aan de Gregoriana was, een buitengewoon professor. Zijn theologische boeken zijn heel goed. Hij heeft hem om dezelfde reden afgezet, want Kardinaal Billot was een rechtvaardig mens: geen compromissen met dwalingen, standvastig in de waarheid en strijd tegen de dwaalleer, tegen het liberalisme en het modernisme, net zoals St.-Pius X. Hij was een echte volgeling van de H. Pius X. En dus werd ook Kardinaal Billot afgezet, ook hij was het mikpunt van de Franse regering.

Het is de arme paus Pius XI die op verzoek van de Amerikaanse bisschoppen de slachtpartij onder de *Cristeros* in Mexico veroorzaakt heeft. De Mexicaanse katholieken verdedigden zich en wilden strijden tegen de antichristelijke vrijmetselaarsregering. Ze grepen naar de wapens om hun godsdienst, hun Katholiek Geloof te redden, net zoals de burgers van de Vendée tijdens de Franse Revolutie. In het begin moedigde de paus hen aan. En op een dag drong de Amerikaanse vrijmetselaarsregering – altijd de vrijmetselarij – die Mexico ondersteunde er bij de Amerikaanse bisschoppen op aan om die strijd te stoppen. O, er zou een overeenkomst komen met de Katholieken, dat zij zich geen zor-



Pater Le Floch

gen zouden moeten maken! Daarop zetten deze bisschoppen paus Pius XI onder druk en hij gaf de Cristeros het bevel de wapens neer te leggen. Ze hebben de wapens neergelegd en daarna zijn ze allemaal afgeslacht. De regering heeft ze massaal laten afslachten. Afschuwelijk, absoluut afschuwelijk. Het was een echt verraad voor al die arme mensen.

Zo was het ook met de *'Action Française'*. Men heeft er bij Pius XI op aangedrongen om de *'Action Française'* te veroordelen, omdat de *'Action Française'*, die weliswaar geen Katholieke beweging was, maar toch een reactiebeweging was tegen de wanorde die de vrijmetselaars in het land tweewegbrachten. De *'Action Française'* stond voor een gezonde reactie, definitief, een terugkeer naar de orde, naar de discipline, de moraal, de Christelijke moraal. De regering, ook ontevreden met deze beweging, drong er toen bij Pius XI op aan om de *'Action Française'* af te keuren. Het waren de beste katholieken die

deel uit maakten van deze beweging en probeerden Frankrijk te herstellen. En toch heeft paus Pius XI de *'Action Française'* veroordeeld. Het beste bewijs van zijn onjuiste beslissing is het feit, dat na zijn dood de staatssecretaris van Pius XI, die later zijn opvolger werd, de veroordeling ophief. Dat was te laat, het leed was al geschied. De *'Action Française'* lag plat. Het was vreselijk en had grote gevolgen.

Met Pater Le Floch ging het net hetzelfde. Er werd een onderzoek ingesteld om na te gaan of er in het bestuur van het seminarie iets te vinden was dat men hem verwijten kon. Dat was niet zo moeilijk, men kan altijd wel iets vinden en dan zou men Pater Le Floch duidelijk maken dat het beter zou zijn om zijn ontslag te geven en weg te gaan. Het onderzoek werd geleid door Dom Schuster, een voorbeeldig Benedictijn. Het resultaat van het onderzoek was geheel ten gunste van Pater Le Floch, geheel ten gunste. Dom Schuster hield een uitmuntende afspraak over de handelwijze van Pater Le Floch en was zeer te spreken over zijn bestuur, zijn seminarie, de invloed die hij uitoefende op zijn seminaristen, over zijn diep geloof, enzovoort.

De vijanden van Pater Le Floch waren woedend over het resultaat van de enquête en slaagden er in de Paus te overtuigen om een tegenonderzoek te laten uitvoeren en een persoon te benoemen wiens uitspraken door zijn positie belastend genoeg zouden zijn om Pater Le Floch eruit te gooien.



Een groep seminaristen met Pater Le Floch (Pater Marcel Lefebvre is in de 2de rij, 1ste links)

en. En uiteindelijk had men een leraar en twee leerlingen van het seminarie gevonden die een paar opmerkingen hadden: hij is te rechts, te *maurrassiaans*, te antiliberaal, te ... enz. Dat was genoeg. Hij is veroordeeld en werd gedwongen te vertrekken. Het was echt afschuwelijk.

Welnu, vandaag de dag hebben we dezelfde strijd te verduren. Waarom worden we vervolgd? Waarom word ik vandaag de dag vervolgd? En waarom wordt u vervolgd, waarom worden wij allen binnen de Traditie vervolgd? Omdat we standvastig zijn in de waarheid, de dwaalleer afkeuren, het liberalisme, het modernisme afkeuren. Dat is onaanvaardbaar voor de post-conciliaire Kerk. Het Concilie heeft dat allemaal veranderd. We moeten nu op goede voet staan met de liberalen, met de modernisten, met de vrijmetselaars, met de communisten, met iedereen. We bedrijven het oecumenisme met iedereen. Bent u daar tegen, dan bent u dus tegen

het concilie, dan bent u dus tegen de paus en wordt u veroordeeld! ... Weg, veroordeelden! Het is altijd hetzelfde, weet u, dezelfde motieven, dezelfde strijd.

Dat was nogmaals de Goddelijke Voorzienigheid in mijn leven. Voor mij is dit een aanzienlijk grote les geweest, omdat ik gezien heb hoe lelijk en kwaadaardig de vijanden van de Waarheid zijn. Sindsdien was ik altijd wantrouwig. Vooral later toen ik bisschop was, wantrouwde ik de mensen die de goede naam van de Kerk willen schaden, haar geestelijkheid beschuldigen en die willen dat de bisschoppen zich aanpassen aan de moderne dwaalleer. Dat heeft me geleerd om altijd op mijn hoede te zijn bij het ontvangen van priesters, bij het bezoeken van bisdommen en het lezen van verslagen over het een of het ander. Meteen dacht ik: O, misschien zijn het tegenstanders van elkaar, want er zijn liberalen, conservatieven en traditionalisten. Altijd ... En dat is zo een beetje overal hetzelfde.

De arme Pater Le Floch is dus vertrokken en toen ik in 1927 terugkwam, had men Pater Berthet benoemd tot directeur. Hij was een man met twee gezichten, hij leek traditioneel maar was tegelijkertijd heel inschikkelijk ... Er was geen sprake meer van veroordelen, strijden tegen de dwaalleer. Laten we daarmee stoppen en voorzichtig zijn. En daardoor waren de laatste jaren op het seminarie een beetje pijnlijk. Een bepaald aantal seminaristen verdroeg de afzetting van Pater Le Floch trouwens niet en verliet het seminarie.

Zoals de goddelijke openbaring ons leert, volgen op de zonden de straffen, die door Gods heiligheid zijn opgelegd en die ofwel in deze wereld door het verdriet, de pijn en de ellende van dit leven en vooral door de dood moeten worden uitgeboet of ook door het vuur en de kwellingen of de zuivere straffen in het toekomstig leven.

Deze straffen worden door de rechtvaardige en barmhartige God opgelegd om de zielen te zuiveren en de heiligheid van de morele orde te beschermen en om de glorie van God in zijn volle heerlijkheid te herstellen. Want iedere zonde brengt een verstoring van de universele orde mee, die God in zijn onuitsprekelijke wijsheid en oneindige goedheid heeft beschikt, en een vernietiging van aanzienlijke goederen zowel met betrekking tot de zondaar zelf als tot de mensen-gemeenschap.

Dat er echter uit te boeten straffen of zonderesten ter uitzuivering kunnen blijven en inderdaad feitelijk dikwijls blijven, ook nadat de schuld reeds vergeven is, wordt helder naar voren gebracht in de leer over het vagevuur. Want hierin worden na de dood de zielen van de overledenen die “met een echt berouw in de liefde van God zijn heengegaan, alvorens zij door waardige vruchten van boetvaardigheid voldoening over de bedreven zonden of nalatigheid hebben gegeven”, door de reinigende straffen gezuiverd. Ditzelfde wordt ook voldoende aange-toond door de christengemeenschap, welke tot de H. Communie was toegelaten, wanneer zij bad, “dat wij die terecht voor onze zonden worden gekastijd, omwille van de luister van Uw naam barmhartig bevrijd worden”.

In de voetsporen van Christus

hebben de christengelovigen altijd geprobeerd elkaar te helpen op de weg naar de hemelse Vader: door gebed, door de uitwisseling van geestelijke weldaden en door berouwvolle boetedoening. Hoe ferventer echter de liefde waardoor zij werden gedreven, hoe meer zij de lijdende Christus navolgden, het eigen kruis dragend tot uitboeting van hun eigen zonden en die van anderen, in de vaste overtuiging dat zij hun broeders bij God, de Vader van barmhartigheid, konden helpen in het verwerven van het heil. Dit is het aloude dogma van de gemeenschap der heiligen.

De aflaat is *dus* een kwijtschelding ten overstaan van God van de tijdelijke straf voor zonden die, wat de schuld betreft, reeds zijn uitgewist (door een persoonlijke biecht). De goed welwillende christengelovige kan deze verkrijgen onder bepaalde en vast omschreven voorwaarden met behulp van de Kerk, die als bedienares van de verlossing de schat van voldoeningen van Christus en de heiligen op gezagvolle wijze uitdeelt en toepast. Een aflaat voor de levenden geschied bij wijze van vrijspraak en heeft altijd zijn volle werking.

Er is een gedeeltelijke aflaat of een volle aflaat, naargelang zij van de voor de zonden verschuldigde tijdelijke straf geheel of gedeeltelijk vrijmaakt. Zowel de gedeeltelijke aflaat als de volle aflaat kunnen altijd op de overledenen worden toegepast bij wijze van voorbede.

Als de Christengelovige die met een berouwvol hart het werk volbrengt waaraan een gedeeltelijke aflaat verbonden is, wordt door de Kerk in die mate kwijtschelding van de tijdelijke straf verleend als hij door zijn handeling reeds ontvangt.

Een volle aflaat kan slechts een-

maal op een dag verdiend worden, met uitzondering voor diegenen die in ‘stervensgevaar’ zijn. Een gedeeltelijke aflaat kan echter meerdere malen op een dag verdiend worden, tenzij uitdrukkelijk anders wordt vermeld.

Voor het verkrijgen van een **aflaat** wordt vereist dat:

1. men in staat van genade is;
2. het voorgeschreven werk nauwkeurig volbracht wordt;
3. men een algemene wil heeft de aflaat te verdienen;

Voor het verdienen van een **volle aflaat** zijn 4 voorwaarden vereist:

1. een rouwmoedige biecht;
2. een waardige H. Communie;
3. een gebed tot intentie van de paus.
4. en bovendien dat iedere begeerte naar welke, ook dagelijkse, zonde dan ook wordt uitgesloten.

Als deze *laatste gesteltenis* (4) afwezig is of de drie eerste *bovengenoemde voorwaarden*, zal de aflaat slechts **gedeeltelijk** zijn. De eerste drie vereiste voorwaarden kunnen op meerdere dagen voor of na het volbrengen van het voorgeschreven werk worden vervuld. Het is echter passend dat de communie en het gebed tot intentie van de Paus worden volbracht op de dag zelf waarop het werk wordt ondernomen.

Met één sacramentele, persoonlijke biecht kunnen meerdere volle aflaten worden verdiend; praktisch acht dagen voor of na; maar met één heilige Communie en met één gebed tot intentie van de Paus kan slechts één volle aflaat worden verdiend.

De voorwaarde om te bidden tot intentie van de Paus wordt volledig vervuld, wanneer tot zijn intentie eenmaal het ‘Onze Vader’



Tijdens de maand november bidden wij meer speciaal voor de zielen in het vagevuur.

en een 'Wees Gegroet' gebeden worden. Daarnaast is het aan iedere gelovige toegestaan om welk ander gebed ook te bidden naargelang van ieders vroomheid of devotie jegens de Paus.

In alle kerken, openbare kapellen of - door degenen die daarvan wettig gebruik maken - half-openbare kapellen kan een volle aflaat worden verdiend, welke op 2 november alleen kan worden toegepast op de overledenen.

In parochiekerken kan echter bovendien tweemaal per jaar een volle aflaat worden verdiend: op het feest van de patroon en op 2 augustus, waarop de 'portiuncula'-aflaat valt, of op een andere geschiktere, door de plaatselijke bisschop vast te stellen, dag.

De Christengelovige die een 'voorwerp van vroomheid' (crucifix, kruisje, rozenkrans, scapulier, medaille) dat een priester op de gebruikelijke wijze gezegend is, in vrome gezindheid gebruikt, verkrijgt een gedeeltelijke aflaat.

*

* *

In grote lijnen.

GEDEELTELJKE AFLATEN

1. Het gebed. Een gedeeltelijke aflaat wordt verleend aan iedere gelovige die zijn plichten van staat volbrengt en in de moeilijkheden en beproevingen van het leven zijn ziel verheft tot God, met een vrome aanroe-

ping, in nederig vertrouwen, zelfs in de geest.

2. Ijver en aalmoes. Een gedeeltelijke aflaat wordt verleend aan iedere gelovige die in de geest van geloof en barmhartigheid, zich inzet of zijn middelen deelt met zijn broeders in nood. Hier is geen aanroeping vereist.

3. Boete. Een gedeeltelijke aflaat wordt verleend aan iedere gelovige die in de geest van boete, vrijwillig zich iets ontzegt wat geoorloofd en hem aangenaam is.

Het is gemakkelijk gedeeltelijke aflaten te verdienen. Zorg ervoor dat u altijd de wil hebt om ze te verdienen. Bvb.: het kruisteken, het Angelus, veel schietgebeden, een bezoek aan het H. Sacrament, Ziel van Christus, Catechismus geven of volgen, een aalmoes, een akte van geloof, hoop of liefde opzeggen, een litanie, hernieuwing doopbeloften, enz.

VOLLE AFLATEN.

Wij kunnen DAGELIJKS één volle aflaat verdienen door:

- Een half uur aanbidding van het H. Sacrament.
 - Het bidden, al mediterend, van het rozenhoedje in familie of groep.
 - De kruisweg oefening.
 - Een half uur lezen in de H. Schrift.
- Andere volle aflaten: Pauselijke zegen 'urbi et orbi', ook via de media. In het stervensuur: pauselijke zegen door de priester, of het kruis kussen. Een retraite volgen van minstens 3 dagen.

Wij kunnen OP BEPAALDE DAGEN één volle aflaat verdienen door:

1 januari: Veni Creator
 Vrijdagen in de Vasten: "O goede Jezus, zie mij ..."

Witte Donderdag: Tantum Ergo
 Goede Vrijdag: Aanbidding van het Kruis.

Paaszaterdag: hernieuwing doopbeloften.

Pinksteren: Veni Creator.

Sacramentsdag: Tantum Ergo

H. Hartfeest: Akte van eerherstel.

Sint-Petrus-en-Paulus: gebruik van voorwerpen gezegend door paus of bisschop.

2 Augustus: bezoek aan een kerk.

Christus-Koning: akte van toewij-

ding.

Voor de overleden gelovigen: op 2 november: bezoek aan een kerk; 1-8 november: bezoek aan een kerkhof.

31 december: Te Deum

Besluit. Maken wij zorgvuldig gebruik van de aflaten. Hierdoor voldoen wij aan het verlangen van onze Moeder de H. Kerk, die voor ons haar rijke schatten opent. Hierdoor beantwoorden wij aan de liefde van Jezus Christus, die door Zijn kruisdood die rijke schatten voor Zijn Kerk verdiend heeft. Hierdoor bewijzen wij een liefdedienst aan ons zelf en aan de zielen in het vagevuur. Hierdoor bevorderen wij Gods uitwendige glorie, omdat Hij, hoe meer aflaten wij verdienen, des te eerder door ons en door de zielen van het vagevuur, in de hemel volmaakt gekend en bemind zal worden.

Vormen wij derhalve bij ons morgengebed de mening, al de aflaten te verdienen, waarmede de werken, welke wij gedurende die dag zullen verrichten, verrijkt zijn. Aan bijna alle gewone gebeden zijn aflaten verbonden: het kruisteken, het gebruik van wijwater; het opzeggen van de akten van geloof, hoop en liefde, het bidden van het rozenhoedje, de kruisweg, enz. Zoveel minder vagevuur!

1 t.e.m. 8 november :

het VERDIENEN van VOLLE AFLATEN SLECHTS TOEPASBAAR op de ZIELEN in het VAGEVUUR

Dag van Allerzielen :

- bezoek brengen aan een Kerk, publieke of halfpublieke Kapel, met gebed voor de zielen in het vagevuur,
- 1 Onze Vader en 1 Credo bidden tot intentie van de H. Vader.

1 t.e.m. 8 november :

- bezoek brengen aan een kerkhof,
- gebed voor de zielen in het vagevuur en tot intentie van de H. Vader.

Beste Mevrouw,

De eerbied, evenals de gehoorzaamheid, wordt door het voorbeeld doorgegeven. Opdat de ouders zouden zijn wat ze moeten zijn t.o.v. hun kinderen, is het noodzakelijk dat ze beseffen dat God boven hen staat. Indien u niet bewust bent dat er iemand boven u staat, dan kan u ook niets eisen van diegenen onder u.

Ik denk dat de persoon die gezegd heeft: "men gehoorzaamt alleen maar aan God", het juist gezien heeft. God is de oorsprong van alle gehoorzaamheid, want Zijn liefde voor Zijn schepsel eist deze onderwerping als antwoord. Daarom is de gehoorzaamheid aan God een liefdesantwoord van het schepsel aan de Oneindige Liefde van de Schepper. Zo gehoorzaamt men aan de mensen in de mate dat men ze beschouwt als plaatsvervangers van God, wat heel logisch is. Als men God niet meer aanvaardt, dan aanvaardt men ook de meester niet meer. Dit is wat er in onze samenleving zonder God gebeurt. Deze geest weze verre van ons verwijderd. Leren we aan ons kind deze onderwerping aan God, die het bewijs is van onze liefde tot God. Heeft Jezus ons er niet aan herinnerd: "Niet zij die zeggen Heer, Heer, zullen binnen gaan in het Rijk der Hemelen, maar zij die de wil van Mijn Vader doen", (Matth. 7, 21). Ziedaar het antwoord op al de "rechten" die men tegenwoordig toekent (ten onrechte) aan het kind en die zijn hart verlammen en zijn wil misvormen.

Hoe dikwijls heb ik een kind horen zeggen "Het is mijn recht" of "Ik heb het recht ...". Ik antwoord dan dat ik dat Jezus nooit heb horen zeggen. Dat is geen antwoord van een kind van God. God heeft ons, sedert Mozes, tenminste tien grote plichten ge-

geven. Het voornaamste blijft nog altijd: "bemin God bovenal en uw naaste ook gelijk uzelf uit liefde tot God" (1^{ste} en 4^{de} gebod).

Indien de Tien Geboden geen plichten zijn, welke zijn dan de plichten van de christen? Het is de Revolutie van 1789 die deze valse ideeën over de "rechten" van de mens verspreid heeft en nu zijn deze (niet-christelijke) ideeën doorgedrongen in de hedendaagse opvoeding.

Het zijn deze valse ideeën die de gehoorzaamheid van de kinderen onmogelijk maakt. Ik heb veel medelijden met de kinderen die niet kunnen gehoorzamen. Ik geef toe, dat zij niet kunnen gehoorzamen door onze fout, omdat wij ons laten beïnvloeden door deze moderne ideeën, die rechtstreeks tégen God zijn. Welnu, zijn wij werkelijk christelijke opvoeders? Hebben wij het geloof en is dit levend? Leven wij volgens ons geloof? Zie enkele concrete voorbeelden van de "rechten" van het kind, zoals we die dagelijks vaststellen.

Wanneer ik de H. Mis bijwoon, ben ik bedroefd te zien welk gebrek aan eerbied aangeleerd wordt (soms uit onwetendheid) door de ouders aan hun kind.

Het kan uitzonderlijk voorvallen dat een H. Mis opgedragen wordt in open lucht en dat hierdoor de priester veel afleiding ondervindt. Maar sommige gelovigen staan er niet genoeg bij stil dat ze de H. Mis bijwonen in een kerk of kapel, die geconsacreerd is als een Huis van God. Dit is een groot gemis aan eerbied t.o.v. God, die we moeten aanbidden, eren, beminnen. Men praat er met zijn kind (het is niet de plaats of het moment om catechismusles of andere uitleg te geven!), maar een plaats om te zwijgen en te bidden (om te be-

ginnen bij de volwassenen).

Als een kind iets wil zeggen (want een kind heeft altijd iets te zeggen of te herzeggen), is het juist het niet te antwoorden met woorden, maar met een blik, een gebaar, een vinger op de gesloten lippen. Het kind zal zeer snel verstaan en zich in zijn klein hoofd realiseren dat het niet het moment is (zeer zeker, het kind was het vergeten: deze stille duiding herinnert het er weer aan).

Het is door deze manier van doen dat het zal leren dat het in de kerk moet zwijgen ... en dat het niets anders mag verlangen dan te spreken met God, te bidden of te zwijgen.

Een tweede gebrek aan eerbied is het rondlopen. Ik weet zeer goed dat een kind niet altijd onbeweeglijk kan blijven. Daarover gaat het hier niet. Maar over het heen en weer lopen om het kind naar het toilet te laten gaan. Het is vaak een aanduiding dat uw kind zich verveelt en dat het verstrooiing nodig heeft. Zo moet u bv. niet aarzelen om uw kind wat te doen wachten (terwijl u het in het oog houdt zonder dat het dit weet). U zult dikwijls vaststellen dat het er niet meer aan denkt. Maar het is een wijze manier van doen door vóór de H. Mis uw voorzorgen te nemen vooral als u een kind hebt dat dit probleem heeft. Ik zou er willen op wijzen dat toen ik klein was er gedurende de H. Mis geen mogelijkheid bestond om de kerk te verlaten. Er was immers geen plaats tot onze beschikking aan het kerkgebouw verbonden.

We wisten dat en namen onze voorzorgen vóórdat we thuis weggingen. Nu is er deze mogelijkheid voor de zieken of onvoorzorgde omstandigheden en iedereen profiteert ervan, op om het even welk moment van de H.

Mis. Indien een kind vraagt om buiten te gaan gedurende de Canon, en zeker gedurende de Consecratie, doe het dan door een teken verstaan dat het "neen" is en dat het zal moeten wachten. En geloof me, tenzij het kind echt een bepaalde erkende ziekte heeft of het heel uitzonderlijk absoluut noodzakelijk is, zo niet kan een kind wachten als u het geduld aanleert.

Ik wil u zeggen dat dit mijn ervaring met kinderen, zelfs met kleine kinderen is. Deze manier van doen is een ascese aangepast aan jonge kinderen. Probeer het en u zult het ook ervaren.

Onlangs woonde een vader (op de vierde rij) met zijn zoon en dochtertje, (ongeveer 5 en 3 jaar), de H. Mis bij. Ik zat juist achter hen en werd verstrooid zonder mijn schuld! Het kleine meisje hield er niet mee op haar hoofd in alle richtingen te draaien, zich te doen opmerken, stapte op de knielstoel en uiteindelijk verliet ze haar bank, liep door de middengang en kwam met veel lawaai "al lopend" terug! Ze kwam terug met haar pop in de armen, die had ze waarschijnlijk gekregen van haar moeder die achteraan zat in de kapel. Triomfantelijk wilde ze op de schoot van haar vader om haar te laten verwennen. En de vader ging erop in! Dan is de vader te communie gegaan met het kind voor hem lopend met de pop in de armen. Verontschuldig me, maar u begrijpt wel dat het hier niet de plaats was voor een kind om met haar speelgoed te spelen. Wat dit betreft, maak ik van de gelegenheid gebruik om u erop te wijzen dat u zou vermijden om aan uw kind allerlei dingen te geven om zich bezig te houden – soms zelfs met geluid – dat het leert zich te gedragen, volgens zijn leeftijd, en om te bidden in het huis van God. Waarom duldt en aanvaardt men zo iets? De durf om zo iets te doen toont goed de

grote onwetendheid over de manier waarop men zich moet gedragen op deze plaats, in tegenwoordigheid van het Allerheiligste Sacrament.

In de loop van de laatste jaren (15 à 20 jaar) heeft men geleidelijk aan het kind (dat nog zijn eerste communie niet gedaan heeft) het "recht" gegeven zijn ouders te vergezellen naar de communiebank. Dit is een zware vergissing. En dit om vele redenen.

Er is een groot tekort aan eerbied, zoals ik eerder al vermeldde. Ik heb gemerkt dat als ik de kinderen voor de eerste communie voorbereid ze meestal reeds gewoon waren tot de H. Tafel te naderen. Zij hadden ook al slechte gewoonten: de handen niet vouwen, de armen loshangend of de armen gekruist alsof ze op iets wachten (ik weet niet wat) of naar boven en om zich heen kijken. Kortom, men moest hen een ingetogen houding aanleren, die ze niet hadden geleerd door naar hun ouders te kijken. En dat is nochtans het eerste dat hen moet ingeprent worden. Waarom? Indien de ouders te communie gaan met gans hun gezin, kunnen ze niet gaan en terugkeren in een ingetogen houding de handen gevouwen en de ogen neergeslagen. De ouders moeten daarentegen het kind bij de

hand houden, een ander begeleiden om naar hun plaats terug te keren. Resultaat: het kind ziet zijn vader en moeder nooit terugkeren van de communie in een houding van aanbidding en ingetogenheid, het zo tonend dat ze de Goede God ontvangen hadden. Ze zijn verleer bezig met de materiële orde van al die kleinen en zijn zeker verstrooid t.o.v. het essentiële. En tenslotte is het begrijpelijk dat de kinderen hun ouders navolgen (zij doen u na). Geloof me, God die "onze Vader" is, zal uw kind zegenen als het zich goed gedraagt tijdens de H. Mis (stil, ingetogen, niet omkijken, zich flink gedragen zonder te proberen praten op de schoot van mama of papa om zijn 'tijd te passeren'). Leer het bidden, volgens zijn leeftijd met een aangepast boekje.

Over dit onderwerp leert Pater Emmanuel heel goed aan de moeder wat ze het kleine kind moet aanleren en op welke manier. Deze priester was een zeer groot pedagoog. Volg zijn raadgevingen in het boek (Lettre à une mère sur la foi). Ik raad u aan het te lezen en te herlezen... Het is om te mediteren, om ervan te leven en het aan uw kind door te geven. Dit wens ik u van harte met de genade van O.-L.-Heer en de hulp van zijn H. Moeder.



**Een
katholiek
thuis**

Gezinsweekend
voor de Traditie

Vrijdagavond 21 t.e.m. zondagmiddag 23 februari 2020
De Hoof 18, Someren (Nederlands Brabant)

Aanmelders: jacintha_groot@live.nl
Kosten: voor het hele weekend per gezin €195



Gezinsweekend voor de Traditie

- 21/02 ('s avonds) tot 23/02
- De Hoof 18, Someren (Nederlands Brabant)
- Programma voor volwassenen en kinderen

112 ingeschrevenen op 1/11. Er zijn nog **50 plaatsen vrij**.

Aanmelden: jacintha_groot@live.nl

Kosten: voor het hele weekend per gezin €195

Wie kan sponsoren, richtte zich hiervoor tot E.H. Bochkoltz: l.bochkoltz@fsspx.email

“Gelukkig de mensen, die hun kracht in U vinden, als ze met blijdschap ter bedevaart gaan!” (Ps.84, 6)

Op de eerste zaterdag van de maand oktober is ieder jaar de bedevaart van ons district naar Banneux. In deze tekst gaan we kort de gebeurtenissen van het bezoek van Onze-Lieve-Vrouw aan Mariette Beco en haar boodschap na. Het zal onze ijver voor de Maagd der Armen, de bedevaart naar Banneux en het bidden van de rozenkrans vergroten!

Na de Eerste Wereldoorlog plaatsten de bewoners van Banneux achter de naam ‘Banneux’ ‘Notre-Dame’, vanwege een belofte gedaan voor de bescherming van hun dorp in 1914. Dus al voor de verschijningen heette het dorp ‘Banneux-Notre-Dame’. Onze-Lieve-Vrouw kiest haar verschijningsplaatsen niet zomaar.

Op 15 januari 1933 kijkt Mariette Beco door het raam in de duisternis: ze wacht op haar broer Julien. Ze ziet een lichtschijn en denkt dat die van de petroleumlamp op de tafel komt. Als ze deze heeft weggezet, is er de lichtschijn echter nog steeds aanwezig. Dan zegt ze tegen haar moeder: “Ik zie een dame in de tuin!” Haar moeder is verbaasd als Mariette blijft aandringen. Zij ziet enkel een lichtschijn en denkt aan een heks. Maria wenkt het kind dat naar buiten wil gaan, maar Mariettes moeder verbiedt het haar. Maria verdwijnt zonder iets te zeggen. Na deze eerste verschijning ondergaat Mariette een bekering. De dagen erna gaat ze terug naar de catechismusles, waar ze kapelaan Jamin verrast zowel door

haar aanwezigheid in de Mis als door haar goede antwoorden op de catechismusvragen.

Op woensdag 18 januari 1933 om 19 uur ziet Mariette de mooie dame opnieuw. Mariette blijft geknield bidden in de tuin. Ze blijft ongevoelig voor de luidruchtige opwinding van haar vader die rond het huis loopt om de heks weg te jagen. Dan gaat hij weg om de kapelaan te waarschuwen, maar vindt hem niet. Na ongeveer twintig minuten stil gebed leidt Maria het kind naar de bron. Zij zegt: “Steek uw handen in het water. Deze bron is voorbehouden voor Mij. Goedenavond, tot weerziens.” Mariette steekt haar handen in de halfbevroren plas en verliest er haar rozenkrans, die men ’s anderendaags terug vindt. De vader van Mariette vertelt: “Morgen ga ik biechten en te Communie.” Dat was de tweede bekering.

De dag erna, 19 januari, vraagt Mariette na haar gebed als de dame opnieuw verschijnt: “Wie bent u, mooie Dame?” Maria antwoordt: “Ik ben de Maagd der Armen.” Dan leidt Maria het kind weer naar de bron en zegt: “Deze bron is voor alle naties, voor de zieken. Ik zal voor je bidden. Tot weerziens.”

Opnieuw een dag later, 20 januari, vraagt Mariette: “Wat verlangt u, mooie Dame?” Maria antwoordt: “Ik zou een kleine kapel willen.”

Dan volgen drie weken dat Onze-Lieve-Vrouw niet verschijnt. Toch blijft Mariette elke dag om 19 uur ’s avonds drie en soms wel zeven rozenhoedjes tijdens de koude winteravonden buiten bidden. Op zaterdag 11 februari verschijnt Maria opnieuw en leidt het kind bij het eind van het tweede rozenhoedje naar de bron en zegt: “Ik kom het lijden verlichten. Tot weerziens.”

Op woensdag 15 februari brengt Mariette bij deze verschijning de vraag van de kapelaan over: “Heilige Maagd, mijnheer kapelaan heeft me gezegd u een teken te vragen.” Maria antwoordt: “Geloof in mij en ik zal in u geloven. Bid veel. Tot weerziens.” Door dit antwoord van Maria bekeert de kapelaan zich.

Op maandag 20 februari is er de zevende verschijning. Mariette zit geknield in de sneeuw en bidt het rozenhoedje omringd door acht personen. Maria leidt het kind voor de vierde maal naar de bron en zegt ernstig: “Mijn lief kind, bid veel. Tot weerziens.” Mariette weent, want Maria is ‘te vlug weggegaan.’ s’ Avonds rond 22u30 vindt haar vader haar op de knieën bij haar bed, ingeslapen met de rozenkrans in de hand.

Tijdens de laatste verschijning, op 2 maart, geeft Maria haar hoogste titel te kennen: “Ik ben de Moeder van de Verlosser, Moeder van God. Bid veel.” Maria legt het kind de handen op,



zegt het, zegt "Adieu" en stijgt weer op ten hemel. Achteraf zei Mariette onder tranen: "Ze heeft me vaarwel gezegd, ik zal haar niet meer terugzien!"

Nog in datzelfde jaar gebeuren er verschillende wonderen. Het volgende komt uit de krant 'De Halle' van 2 juli 1933:

"Mevrouw Goethals-De Deene, wonende in de Franckenstraat te Antwerpen, werd in 1932 het slachtoffer van een auto-ongeval. Het linker kaakbeen was gebroken en onder het oor geschoven, met het gevolg van volslagen doofheid aan de linkerkant en misvorming aan de mond, zodat deze maar weinig en met hevige pijn kon geopend worden. Na enige dagen werden de wonden ontstoken. In de zeven laatste weken was haar toestand zo verergerd dat zij alleen nog wat melk en bouillon kon innemen. Geweekt brood kon zelfs niet meer binnen. Veel dokters werden geraadpleegd maar geen enkele kon verzachting brengen. Op 21 Mei werd de reis ondernomen naar Banneux. Daar gekomen bloedde de arme vrouw uit neus en oren, en was volkomen uitgeput. Te Banneux dronk de vrouw een weinig water uit de bron waarboven de kleine Beco de verschijning had gezien. De pijnen die de arme vrouw leed werden verschrikkelijk. Plots

werd zij gewaar dat haar mond minder stijf werd; zij vroeg een sandwich dewelke zij opat. Die haar kenden kunnen hun ogen niet geloven. Bij de terugkeer was alle doofheid verdwenen, en na twee dagen was alle pijn weg. Sedert is zij volkomen hersteld en de radiografische onderzoeken wezen uit dat alle beenderen in het hoofd tot hunne normale plaats waren teruggekeerd."

En een ander bericht uit 'De Halle' van 3 september 1933: *"Over enkele maanden viel vrouw De Poerik-Van Acker uit Gent bij het schuren van haar keuken en brak zich een been boven de enkel. Sedert was het been erg gezwollen en de vrouw leed grote pijnen en kon niet meer gaan noch staan. De dokter was niet bij machte nog moed te geven aan de ongelukkige. Van een buurvrouw kreeg zij een beetje water van de bron van Banneux om te drinken en aan het been te doen. Een kwart na het gebruiken van het water stond de vrouw onbewust op en bleef plots gans onthutst dat zij midden in de keuken rond kon gaan, en het been genezen was. Sedert is het been gans ontzwollen en kan de vrouw flink marcheren. Wachten wij dus hierom ook nog het oordeel der Kerk af."*

Veel grotere en kleinere wonderen vinden plaats. Duizenden komen naar Banneux Onze-Lieve-Vrouw te bidden en het water van de bron te gebruiken. Het kerkelijk onderzoek loopt. De bisschop geeft toestemming voor het bouwen van een kleine kapel die op 15 augustus 1933 wordt ingewijd. Vijftien jaar later erkent de bisschop van Luik op 22 augustus 1949 zonder voorbehoud de echtheid van de acht verschijningen van Onze-Lieve-Vrouw aan Mariette Beco.

Laat ons deze plaats die onze hemelse Moeder in onze landen heeft uitgekozen altijd dierbaar zijn. Komen wij naar Banneux. De Maagd der Armen zal er altijd genaden schenken, zoals zij beloofd heeft. "Deze bron is voor alle naties, voor de zieken." en "Ik kom het lijden verlichten". Bidde wij van onze kant de rozenkrans en gaan wij naar de bron! Op onze jaarlijkse bedevaart beginnen we bij het huis van de familie Beco en de bron, we bidden twee rozenhoedjes en dan is er een plechtige H. Mis. 's Middags wordt er een versterking aangeboden en nadien stappen we door de prachtige natuur naar de H. Kruiskapel in Tancrémont. Houd deze eerste zaterdag van oktober volgend jaar zeker vrij om met ons met blijdschap ter bedevaart naar onze hemelse Moeder te gaan!



Preek van de Algemeen Overste, Don Davide Pagliarani, van zaterdag 26 oktober 2019 in de Sint-Jozefkerk in Brussel ter gelegenheid van het veertigjarig bestaan van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in België.

In de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

Dierbare medebroeders en gelovigen,

Een kort woordje om te beginnen. Een woordje voor deze verjaardag. We hebben vandaag de vreugde om alle priesters uit Nederland, België en zelfs uit andere landen komen samen te zien om de veertig jaar aanwezigheid van de Broederschap hier in Brussel te vieren. Maar wat we vandaag in werkelijkheid vieren, is geen werk dat veertig jaar oud is, maar een werk dat tweeduizend jaar oud is. Een werk dat veertig jaar geleden hier in trouw werd voortgezet zoals het was begonnen. Het is het werk van Onze-Lieve-Heer. Het is het werk van het priesterschap van Onze-Lieve-Heer, voortgezet door de priesters.

De Heilige Mis is een groot mysterie. En zelfs na tweeduizend jaar kunnen we het niet volledig doorgronden. Het is een mysterie dat we niet kunnen begrijpen, het is onmogelijk om het in al zijn diepte te begrijpen. In de H. Mis zelf zit een woord, een zin - ik nodig u uit om er even over na te denken - die perfect samenvat wat de H. Mis is, wat de priester is en dus wat we vandaag en morgen op een bijzondere manier gedenken. Het is aan het einde van de canon van de H. Mis. De Heilige Kerk bidt tot God de Vader met deze mysterieuze woorden: het is door Hem, het is door Onze-Lieve-Heer, het is door de Heilige Eucharistie dat u doorgaat met al het goede voort te brengen, te heiligen, levendig te maken en te zegenen. Zie hier wat de H. Mis is.

"PER QUEM hæc omnia, Domine, semper bona creas, sanctificas, vivificas, benedicis et præstas nobis".

Dit is de H. Mis. Dit werk is een voortdurend en duurzaam werk. Dit is het werk dat Onze-Lieve-Heer altijd voortzet: zielen heiligen. Hij gaat door met het herscheppen van de zielen, het herscheppen van de wereld, altijd met dezelfde middelen. En als het vandaag niet langer wordt gewaardeerd, benadrukt, zijn er twee oorzaken. De mens heeft het geloof in dit bovennatuurlijke middel verloren en vooral weet de duivel heel goed dat hij door dit middel overwonnen is, verslagen. Daarom zal de H.

Mis worden verbannen, vertrapt tot het einde der tijden door de duivel. Omdat hij het kruis haat, haat hij het Bloed van Onze-Lieve-Heer. Hij haat het priesterschap van Onze-Lieve-Heer. Hij haat de H. Mis. En daarom moeten we deze schat vasthouden. Hoe langer de strijd, hoe dieper de strijd, hoe meer we ons moeten concentreren op dit bevoorrechte middel, de enige manier waarop Onze-Lieve-Heer blijft vernieuwen, heiligen, levendig maken en zegenen. Het is in de Heilige Mis dat Hij, met Hem en door Hem, doorgaat met het heiligen van onszelf, het voorbereiden van ons op deze strijd, op deze oorlog die al veertig jaar duurt, zelfs vijftig jaar. En dat gaat nog door.

Hoe lang nog? Hoe lang zal deze oorlog voortduren? Dat is een goede vraag. We moeten weten dat deze oorlog tot het einde der tijden zal voortduren. Natuurlijk kunnen de dingen in de Kerk op een dag veranderen, maar deze oorlog tegen de H. Mis, tegen het Kruis, kan alleen aan het einde der tijden eindigen. En dus deze kerk, deze confraters, dit altaar staan in het middelpunt van deze strijd, van deze oorlog. Een oorlog waarvan we weten dat hij gewonnen is, gewonnen wordt op het einde.

En we kunnen ons de vraag stellen: hoe kunnen we God bedanken voor alle genaden die we hebben ontvangen? Niet alleen de H. Mis, maar ook deze prachtige kerk. Het is ongetwijfeld een genade die uit de hemel tot ons komt. Er zijn geen woorden om God te bedanken. We zijn op zoek naar hymnen van dankzegging. Is dat genoeg? Nee, dat is niet genoeg. En opnieuw is het de Heilige Mis, in haar prachtige teksten, die ons de woorden in de mond legt die we vandaag in het diepst van ons hart moeten uitspreken: wat zal ik de Heer weergeven voor alles wat Hij mij gegeven heeft? Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? Zie de wijsheid van de Kerk: zij stelt de vraag en geeft het antwoord: ik zal de kelk van het heil nemen, dus ik zal God Zijn Kostbaar Bloed aanbieden, deze gezegende kelk waaruit de redding komt.



Op deze wijze kunnen we God danken: we geven Hem wat we hebben ontvangen, we geven Hem wat Hij op onze lippen heeft gelegd, we geven Hem, we bieden Hem in het bijzonder Onze-Lieve-Heer zelf, de Heilige Eucharistie aan. Het is een genade Hem lief te hebben en te blijven ontvangen. Dat is wat Hij van ons verwacht. Hij verwacht niet veel. Hij verwacht geen buitengewone acties. Wat Hij zeker verwacht is een diepe en oprechte houding. Hij verwacht van ons deze erkenning. En alles wat er in deze wereld te lijden valt omwille van Hem, is niets in vergelijking met wat Hij ons geeft, met wat Hij ons tot nu toe heeft gegeven en wat Hij ons blijft geven. Dat zijn de gevoelens die op deze dag, tijdens deze viering, de onze moeten zijn: een diepe dankbetuiging. Dat is de houding van de Heilige Maagd. Voor alles wat ze ontvangt,

heeft ze niets anders te zeggen dan God uit de grond van haar hart te danken. Zij was zich ervan bewust dat alles wat ze ontvangt van God komt, als een spiegel, een spiegel die het licht aantrekt en weerkaatst naar God toe. Dit is de Allerheiligste Maagd, dit is de ziel die zich voedt met de Heilige Eucharistie en vooral de ziel die trouw is aan deze grote schat die de H. Mis is.

En in het bijzonder denk ik dat het vandaag een gelegenheid is om de priesters en zusters te bedanken die veertig jaar lang in deze priorij en dit district hebben gewerkt. Bidden we in het bijzonder voor hun trouw, hun trouw aan deze grote schat, aan dit grote ideaal dat het priesterlijke ideaal is, het ideaal van het geloof in Onze Heer Jezus Christus. Amen.



Q & A Questions and Answers

V & A Vraag en Antwoord

Q & A is een oude rubriek van het Amerikaanse FSSPX-tijdschrift "The Angelus" dat jarenlang werd uitgegeven. Angelus Press heeft zelfs een boek gepubliceerd, "Best of Q &

Eerwaarde, als we voor de intenties van de Heilige Vader bidden bij het verkrijgen van een volle aflaat, voor wie bidden we dan?

Wanneer de Kerk ons vraagt om de Mis voor de Paus op te dragen of om te bidden voor de intenties van de Paus, wordt ons niet gevraagd om te bidden voor de private - of persoonlijke intenties van een bepaalde Paus. De Kerk bepaalt, door het gezag dat haar door Christus gegeven is en bezield door de Heilige Geest, wat de bedoelingen van de Paus zijn, die de bedoelingen van Christus zelf zijn: **(1)** de verheffing van de Heilige Moeder de Kerk; **(2)** de uitbreiding van het geloof; **(3)** de uitroeiing van de ketterijen; **(4)** de bekeering van de zondaren; **(5)** de vrede en de eendracht tussen de christelijke volkeren en **(6)** de andere behoeften van het christendom.

Het is God aan wie wij de Mis en de gebeden aanbieden en het is God die het nut ervan bepaalt. Dit moet het geval zijn, of hoe zou je een volle aflaat krijgen in de tijd die het kost om een andere paus te kiezen.

-Fr. Carl, april 1978.

ZONDAG 10 NOVEMBER

PAROCHIEMAALTIJD

MET DIAPRESENTATIE:
TERUGBLIK OP AFGELOPEN JAAR

12U

MENU:
SOEP, STOOFLVEES OF KIP MET FRIETJES, DESSERT
Volwassenen €18 - kinderen €12

Inschrijven t.e.m. ma 3 november,
Op hemelstraat.info@fsspx.be

opbrengst voor een nieuwe kleine
hoofdaltaar-mat



Liturgische Kalender 2020



Verkocht ten bate van ons jeugdapostolaat
Grote kalender (A3) 8,- €
Kleine kalender (A4) 5,- €
(Per post: België: +2,- € Nederland: +3,- €)
Te bestellen bij Br. René Maria: br.renemaria@fsspx.email
of via de telefoon: +32 499 69 29 04

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 23
2018 Antwerpen

ZA. 23 &
ZO. 24/11
2019

JKI Vlaanderen Weekend

Jongeren van 16j tot 30j

KOM
ERBIJ!

JKI Nederland en KJB Aachen uitgenodigd

Zaterdag
11u H. Mis
13:30u Presentatie van KJB door Pater Reiser
15u Stadspeel
20u Verkering en huwelijksvoorbereiding
door E.H. Louis Bochkoltz
21:30u Bonte avond

Zondag
10u Hoogmis
Sinterklaasactiviteit
17u Einde

Info: l.bochkoltz@fsspx.email
Inschrijvingen vóór 17/11

"EEN KINDJE IS ONS GEBOREN, EMMANUEL"

KERSTKAMP

Eucharistische Kruistocht

SPELEN, ZINGEN, KNUTSELEN, KAMPVUUR, CATECHISMUS
27 - 29 DEC | € 25 | MOERGESTEL (NL) | JONGENS EN MEISJES

Inschrijven en meer info: m.dedercq@fsspx.email



Zaterdag 16 november 2019

Militia Immaculatae

Inkeerdag voor iedereen

- 7u30 Morgengebed en meditatie
- 8u15 Ontbijt - gezamenlijk en in stilte
- 9u30 Voordracht en meditatie
- 10u45 Biechtgelegenheid
- 11u30 H. Mis
- 12u30 Picknick (of soep met brood)
- 13u30 Voordracht en meditatie
- 15u15 Lof en Toewijdingen M.I.
(hernieuwing of toetreding)
- 16u00 Rozenhoedje
- 16u30 Napraten met koffie
- Einde - 17u15

Mogelijkheid voor heren om te overnachten van vr 15 op za 16 november 2019
18u00 Aankomst en kamerverdeling (beperkt aantal overnachtingen)
18u30 H. Mis - 19u30 Avondmaal
20u45 Avondgebed & Meditatiepunten - Grote stilte
Deelname in onkosten: met overnachting vr / za = 25€; alleen zaterdag 10€.
Wijzigingen voorbehouden

Info & inschrijving: hemelstraat.info@fsspx.be



F S S P X

De Algemeen Overste

Menzingen, 28 oktober 2019
Op het feest van de HH. Simon en Judas
Apostelen

Beste Leden van de Broederschap,

De recente Amazone-Synode is het schouwspel geweest van afschuwelijke dingen, waarbij de gruwel van heidense rituelen op een ongekende en onvoorstelbare wijze is binnengedrongen in Gods heiligdom. Het slotdocument van deze woelige vergadering valt de heiligheid van het katholiek priesterschap aan, doordat ze aandringt op de afschaffing van het celibaat en op het vrouwelijk diaconaat. Men kan waarlijk zeggen, dat de kiemen van de geloofsafval die onze eerbiedwaardige stichter Mgr. Marcel Lefebvre al zeer vroeg aan het werk zag tijdens het concilie, verder hun slechte vruchten blijven voortbrengen, en dit nu weer met nieuw effect.

In naam van de zogenoemde “inculturatie” worden steeds meer heidense elementen in de eredienst opgenomen, en weer eens stellen we vast hoe goed de liturgie van het Tweede Vaticaans Concilie zich hiertoe leent.

Als antwoord op deze gebeurtenissen roepen wij alle leden van de Priesterbroederschap, ook de leden van haar Derde Orde, op tot een dag van gebed en eerherstellende boete, want we kunnen niet onverschillig blijven tegenover zulke aanvallen op de heiligheid van onze Moeder de Kerk. Wij roepen op tot een dag van vasten voor al onze huizen, en wel op aanstaande zaterdag 9 november. Daartoe nodigen we ook alle gelovigen uit, en we moedigen eveneens de kinderen aan om te bidden en offers te brengen.

Op zondag 10 november zal elke priester van de Priesterbroederschap een H. Mis tot eerherstel opdragen, en in elke kerk en kapel zal de Litanie van alle Heiligen uit de liturgie van de Kruisdagen, gezongen of gebeden worden. Dit om God te smeken Zijn Kerk te beschermen en te sparen voor de kastijdingen, die zulke daden onvermijdelijk over zich afroepen. We verzoeken dringend alle bevriende priesters en tevens alle katholieken om hetzelfde te doen.

Het gaat hier om de eer van de Kerk die door Onze Heer Jezus Christus is gesticht, en die geen markt is voor afgodendienst en pantheïsme.


Don Davide Pagliarani
Algemeen Overste

Sinterklaasfeest

*Iedereen
welkom!*

- > **10u**
Hoogmis, kinderzegen
en aansluitend Lof
Opvang voor de kinderen tijdens de H. Mis
- > **12u**
H. Hartzaal: Picknick
(zelf meebrengen a.u.b.,
koffie wordt aangeboden)
- > **13u**
Aankomst Sinterklaas
- > **14u15**
Vertrek Sinterklaas
- > **14u30**
Spelen voor oud en jong



Zondag 1 december 2019

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 23
2018 Antwerpen



BEZOEK DE WEBSITE van de FSSPX in de BENELUX:

<http://fsspx.be/nl>